

இடப் பெயர்விற்கு வீதீவிலக்கொகரத் சூறலர்கள் (சொல்லப்படாத கதை)

வைக்குழந்தையுடன் நின்றுகொண்டிருந்த தனாஞ்சலாவுக்கு 16 வயதுதான். பாடசாலைக்கு சென்று படிக்கவேண்டிய வயதில் குழந்தையை சுமந்து கொண்டிருக்கும் இவரது முகத்தில் வயதுக்கு மீறிய தோற்றம், உடுத்திருந்த உடை, வசித்து வரும் வீடு என்பன அந்தக் கிராமத்திலுள்ள மக்களுடைய வாழ்க்கையை பறைசாற்றியது.

மட்டக்களப்பிலிருந்து சுமார் 120 கிலோ மீற்றர் தொலைவில் அமைந்திருந்த அலிகம்பே என்ற கிராமத்தில் தனாஞ்சலாவைப் போன்றே இளவயதில் குழந்தைகளுடன் பலர் வாழ்ந்துவருகின்றனர். இன்னமும் வெளியுலகம் என்ன என்பதையே அறியாமல் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள இந்த மக்கள் குறவர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

சுமார் 65 வருடங்களுக்கு முன்பு அக்கரைப்பற்றில் சேவை செய்துவந்த அமெரிக்க கத்தோலிக்க மதகுருவான குக் கொட்பிரீ (Cook Godfrey) என்பவரால் இனங்காணப்பட்ட இந்த மக்கள், குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் நிரந்தரமாக தங்க வைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆரம்பத்தில் மதங்கள் குறித்து அறியாத இவர்கள் இடத்துக்கு இடம் சென்று சோதிடம் சொல்வது, பாம்பாட்டுவது, குரங்காட்டுவது போன்ற தொழில்களைச் செய்து பிழைப்பு நடத்தி வந்துள்ளனர். 1955-1957 காலப்பகுதியில் இவர்கள் கத்தோலிக்க மதத்தில் இணைத்துக்கொள்ளப்பட்டனர். தற்போது இந்தக் கிராமம் ‘தேவகிராமம்’ என்று பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது.

முன்னாள் ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாஸாவினால் 1981 ஆம் ஆண்டு இந்த மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டன. 1990 இல் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலைகளினால் இடம்பெயர்ந்த இவர்கள், திருக்கோயில் என்ற இடத்தில் 11 வருடங்கள் அகதிகளாக வாழ்ந்தனர். 2001 இல் மீண்டும் சொந்த இடத்துக்கு திரும்பிய

அலிகம்பே கிராமத்தில் வசிக்கும் பாட்டியுடன் சிறுமி

போது இவர்களது வீடுகள் உடைந்த நிலையில் காணப்பட்டன. தற்போது நேப் (NERP) நிறுவனத்தால் 50 வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனையவர்கள் கொட்டில்களில் வசிக்கின்றனர். மீள்குடியேற்றப்பட்டு 7 வருடங்களுக்குப்பின்னரும் பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியிலேயே இவர்கள் வாழ்ந்துவருகின்றனர்.

இங்குள்ள மக்கள் மழைக்காலத்தில் மட்டுமே சிரமமில்லாது நீரைப்பெற்றுக்கொள்கின்றனர். மழைக்காலம் தவிர்ந்த ஏனைய பருவ காலங்களின் போது, பல கிலோ மீற்றர் தூரம் நடந்து சென்றே நீரைப் பெற வேண்டியுள்ளதாக அங்கு வசிக்கும் பெண் ஒருவர் தெரிவித்தார்.

அந்தக் கிராமத்துக்கு பொறுப்பாக இருக்கும் அருட்தந்தை நிதராஜ் அங்கு வாழும் மக்கள் குறித்து தெரிவிக்கையில், ‘கடந்த 53 வருடங்களாக இதே பிரதேசத்திலேயே வசித்துவருகின்றனர். இதுவரை காலமும் அவர்களுக்கு எதுவித வசதிகளும் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. மருத்துவ தேவைகளுக்காக 20 கிலோமீற்றர் வரையில் பயணம் செய்யவேண்டியுள்ளது. ஒரு முறை அக்கரைப்பற்றுக்கு சென்றுவர 120 ரூபா வரை செலவு செய்யவேண்டியுள்ளது. இரவு நேரத்தில் பெண்களை பிரசவத்திற்கு அழைத்துச் செல்வது, அவசர நோயாளிகளைக் கொண்டு செல்வது என்பன மிகவும் சிரமமான விடயங்களாகும். இந்த நிலை

யில் இரவில் யானைகளின் அட்டகாசம் வேறு. இதனால் உயிர்ச் சேதங்களும் சொத்து சேதங்களும் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன.’ என்றார்.

இந்த மக்கள் மத்தியில் இளவயது திருமணங்களும் அதிகமாக காணப்படுகிறது. இதற்கு காரணம் என்னவென அந்தக் கிராமத்துத் தலைவர் முனியாண்டி இராசகுமாரை கேட்டபோது, ‘மீன்பிடித்தல், வேட்டைக்குச் செல்லுதல், கூலி வேலை என்பனவே எங்கள் தொழில். எதுவுமே தெரியாமல் வயது போய் இருப்பவர்கள் ஊர்

‘மீன்பிடித்தல், வேட்டைக்குச் செல்லுதல், கூலிவேலை என்பனவே எங்கள் தொழில் இவை எதுவுமே தெரியாமல் வயது போய் இருப்பவர்கள் ஊர் திரிந்து பிச்சை எடுக்கின்றனர்’

திரிந்து பிச்சை எடுக்கின்றனர். தற்போதைய சூழ்நிலையில் இளைஞர்களுக்கு தொழில் வாய்ப்புக்கள் மிகவும் குறைவு அதனால் இளம் பெண்களுடன் பழகி திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர்’ என்றார்.

இங்குள்ள அனைவருக்கும் அனைத்து சட்ட ஆவணங்களும் இருக்கின்றன. வாக்களிக்கும் உரிமையும் உண்டு. ஆனால் வாழ்க்கை முறையிலோ, அவர்களது தோற்றத்திலோ பெரும் மாற்றத்தைக் காணமுடியாதுள்ளது.

வன்னிக்கான...(1ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நிவாரணங்கள் தேவைப்பட்டால் மதிப்பீடு செய்து மேலதிக நிவாரணங்களை வழங்குவதற்கு இந்திய அரசாங்கம் தயாராக இருப்பதாகவும் அலோக் பிரசாத் இந்த நிகழ்வின் போது தெரிவித்தார்.

இந்திய நிவாரணமானது வன்னியில் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச்சங்கத்தின் களஞ்சிய சாலையில் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்டு அரசு அதிபரின் ஒத்துழைப்புடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு விநியோகிக்கப்படும் என சர்வதேச செஞ்சிலுவை சங்கத்தின் தலைவர் போல் கஸ்டெல்லா தெரிவித்தார்.

தற்போது சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் தெரிவுப்பட்டியலில் 25,000 குடும்பத் தவர்கள் இனங்காணப்பட்டுள்ளனர். மேலதிகமாகத் தேவைப்படும் மக்களை தாங்கள் இனங்காணவுள்ளதாகவும் இந்தத் தெரிவு முறையும் மிக அவதானத்துடனேயே

செயல்படவுள்ளதாகவும் அவர் கூறினார்.

இக்கட்டுரை எழுதும் போது ஓமந்தை சோதனைச்சாவுடி பொதுமக்களின் பயன்பாட்டிற்கு தற்காலிகமாக மூடப்பட்டிருந்தது. அதேவேளை அரசாங்கத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையே ‘எல்லைகளைத் தாண்டும் பிரதேசங்களை நிர்ணயிக்கும் கலந்துரையாடலில்’ சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. எனினும் தேவைகளையும் அவசரத்தையும் கருத்தில் கொண்டு ஒவ்வொரு சம்பவத்தையும் தனித்தனியாக ஆராய்ந்து தற்காலிக ஏற்பாடுகளை சர்வதேச செஞ்சிலுவைச்சங்கம் மேற்கொண்டு வருகின்றது.

இந்தியாவினால் குறிப்பாக தமிழக மக்களினால் தமக்காக வழங்கப்பட்ட அன்பு கலந்த நிவாரணத் தொகுதி விரைவில் தமக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்பதே வன்னியில் வாழும் மக்களின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

“எச்.ஐ.வி. ஈனாயிலிருந்து முற்றாக விடுபட வயண்கள் பாலியல் நடத்வதகளிலிருந்து துமிமம பாதுகாத்துக் கௌள்ள டீவண்டுமீ”

- சமுத்ஹனா நிறுவனத்தின் கள முகாமையாளர் திருமதி செல்விகா சகாதேவன்

மீன்தங்கிய கிராமங்கள் மற்றும் யுத்த சூழ்நிலைகளினால் முகாம்களில் வாழும் மக்கள் மத்தியில் எச்.ஐ.வி தொடர்பான தெளிவான அறிவு காணப்படுவதில்லை. அத்துடன் இலங்கையில் காணப்படும் கலாசாரம் பெண்கள் தாமாக முன்வந்து எச்.ஐ.வி தொடர்பான அறிவினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குத் தடையாக உள்ளது. பெண்கள் எச்.ஐ.வி தொடர்பாக அறிந்துகொள்ள வேண்டிய விடயங்கள் குறித்து மட்டக்களப்பின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் கிராமப்புறங்களிலும் முகாம்களிலும் மீள்குடியேற்றக் கிராமங்களிலும் எய்ட்ஸ் விழிப்புணர்வு நிகழ்வுகளை நடத்தி

வரும் சமுத்ஹனா நிறுவனத்தின் கள முகாமையாளர் திருமதி செல்விகா சகாதேவனை நேர்கண்டுள்ளோம். **முகாம்கள் மற்றும் கிராமங்களில் வாழும் பெண்களுக்கு எச்.ஐ.வி குறித்த அறிவு எந்தளவுக்கு காணப்படுகிறது?**

நாங்கள் எச்.ஐ.வி குறித்த பயிற்சி நெறியை முடித்த பின்னர் இது குறித்து பயிற்சியில் கலந்துகொண்ட பெண்களிடம் கருத்துக் கணிப்பில் ஈடுபட்டபோது ஆரம்பத்தில் எச்.ஐ.வி குறித்த விழிப்புணர்வு தமக்கு இல்லாமல் இருந்ததாகவும் இந்தத் பயிற்சி நெறி தமக்கு பயனுள்ளதாக அமைந்தது எனவும் தெரிவித்தனர். உண்மையில் அவர்கள் மத்தியில் எச்.ஐ.வி குறித்த அடிப்படை அறிவு கூட இல்லாமல் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பெண்களுக்கு எவ்வாறு எச்.ஐ.வி தொற்று ஏற்படுகிறது?

தகாத பாலுறவின் மூலமாகத் தான் பெண்களுக்கு இந்நோய் பரவுகின்றது. அவ்வாறன்றி தொடுகை மூலமாகவோ, தொற்றுடையவர் பாலித்த பொருட்களைப் பாலிப்பதன் மூலமாகவோ இந்நோய் எவருக்கும் பரவுவதில்லை. விபத்துக்களின் போது பாதுகாப்பற்ற இரத்த மாற்றம் செய்வதாலும் எச்.ஐ.வி பரவக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. **இடப்பெயர்வுகளின் போதும் முகாம்களில் வாழும் போதும் எச்.ஐ.வி தொற்று ஏற்படுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் காணப்படுகின்றனவா?**

சாதாரணமாக முகாம்களில் ஒன்றாக வாழும்போது இந்நோய்த் தொற்று ஏற்படாது. அதேவேளை குடும்பங்களில் அவர்கள் இணைந்து வாழ்வதாலும் எச்.ஐ.வி பிறருக்குத் தொற்றாது. ஆனால் தகாத பாலு

றவு, இரத்த பரிமாற்றம் மற்றும் ஊசிகளைப் பரிமாறிக்கொள்ளல் மூலமாகத்தான் எச்.ஐ.வி தொற்றக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கின்றது.

எச்.ஐ.வியிலிருந்து பெண்கள் எவ்வாறு தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளலாம்?

உடலுறவின்போது ஆணுறை பாலிப்பது நூற்றுக்கு நூறு வீதம் பாதுகாப்பானது. அதைவிட சிறந்தது நம்பிக்கையான ஒருவருடன் மட்டும் உடலுறவு வைத்துக்கொள்வது. பெண்களுக்கு கருத்தரங்குகள் மூலம் விழிப்புணர்வு வழங்கப்படுகிறது. முற்றாக இந்நோயைத் தடுக்க வேண்டுமானால் பாலியல் நடத்தைகளிலிருந்து அவர்கள் தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

எச்.ஐ.வி தொடர்பாக மக்கள் மத்தியில் ஆரம்பத்தில் இருந்த எண்ணத்திற்கும் தற்போது உள்ள எண்ணத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் என்ன?

ஆரம்பத்தில் எய்ட்ஸ் என்பது ஒரு உயிர்க்கொல்லி நோய் என்று அனைவரும் அஞ்சினர். தொற்றுடையவருக்கு அருகில் இருந்தாலோ அவர் பாலித்த பொருட்களைப் பாலித்தாலோ இந்நோய் தொற்றும் என்ற மனநிலையும் தொற்றுடையவரை சமுதாயத்திலிருந்து தள்ளி வைக்கும் நிலையும் காணப்பட்டது. ஆனால் தற்போது ஓரளவிற்கு இந்நோய் குறித்த விழிப்புணர்வு இருக்கின்றது என கூறமுடியும். எச்.ஐ.வி தொற்றுடையவரும் மனிதர்களே. அவர்களுக்கு நாம் உதவ வேண்டும். அதே நேரம் இந்நோய் குறித்து நாம் வீணாகப் பயப்படத் தேவையில்லை. தற்போது பெண்கள் மத்தியில் இதுகுறித்த விழிப்புணர்வு போதியளவு இருக்கின்றது.

தமக்கு எச்.ஐ.வி தொற்று இருக்குமோ என்ற அச்சம் உள்ள பெண்கள் யாருடைய உதவியை நாடலாம்?

தற்போது ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் தாதிமார் வீடு வீடாகச் சென்று பார்வையிடுகின்றனர். அதுபோல் PHA அலுவலர்களும் கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்றார்கள்.

அதுபோல் பெண்கள் மத்தியில் இதுகுறித்த விழிப்புணர்வு போதியளவு இருக்கின்றது. ஆனால் தகாத பாலுறவு, இரத்த பரிமாற்றம் மற்றும் ஊசிகளைப் பரிமாறிக்கொள்ளல் மூலமாகத்தான் எச்.ஐ.வி தொற்றக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கின்றது.

உங்கள் கதைகள்

மீண்டும் வாழ்வோம் வானொலி நிகழ்ச்சியில் உங்கள் கதைகள் இடம்பெறக் காத்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் ஒலிபரப்பாகும் நாடகங்களின் தொகுப்பை மீண்டும் வாழ்வோம் பத்திரிகை வாயிலாகவும் உங்களுக்கு அறியத்தருகின்றோம். வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளில் இருந்து பல்வேறு காரணங்களால் இடம்பெயர்ந்து முகாம்களில் வாழும் மக்களுக்கு சுவாச நோய் குறித்து எடுத்துக் கூறும் வகையில் ‘**சுவாச நோய்**’ குறுநாடகம் அமைந்தது. குறுநாடகத்தின் தொகுப்பு கீழே தரப்படுகின்றது.

சுவாச நோய்

மீண்டும் வாழ்வோம் வானொலி நிகழ்சியில் மக்களுக்குத் தேவையான பல விடயங்கள் இடம் பெற்று வருகின்றமை நீங்கள் அறிந்த விடயமே. அதனடிப்படையில்தான் உங்கள் கதைகள் குறுநாடகப் பகுதியும் அமைகிறது. மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான விடயங்களை இனங்கண்டு அவற்றை நாடக வடிவில் வழங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

கடந்த வார நிகழ்சியில் சுவாச நோய் என்ற குறுநாடகம் ஒலிபரப்பாகியது. குழந்தைகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய சுவாச நோய்கள், அவற்றுக்கான அறிகுறிகள் தொடர்பாகவே இந்த நாடகம் அமைந்திருந்தது. பொதுவாகவே எந்த வயதினராக இருந்தாலும் சரி நமது உடலில் வழமைக்கு மாறான மாற்றங்கள் தோன்றும் போது அவற்றுக்கான காரணத்தை எம்மால் உணர முடியாத நிலையில் வைத்தியரிடம் செல்வதுதான் சிறந்தது. அதிலும் குழந்தைகள் விடயத்தில் நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும். இந்த நாடகத்தில் மலரின் குழந்தை பால் குடிப்பதற்கும் மூச்சு விடவும் சிரமப்படுகிறது. மலர் தனது தாயிடம் குழந்தையின் நிலை பற்றிக் கூறும் போது, தாயார் மலருக்கு சமாதானம் கூறிவிட்டு ‘இன்றைக்கு நிலைமையே பார்த்து நாளைக்கு வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு போகலாம்’ என்று கூறுகிறார். சிறிது நேரத்தின் பின்னர் குழந்தையின் உடல் நிலை மோசமாகிவிட்டது. அதன் பின்பு தான் வைத்தியரிடம் கொண்டு செல்கின்றார்கள். வைத்தியர் குழந்தைக்கு சுவாசிப்பதில் பிரச்சினை இருப்பதாகக் கூறுகிறார்.

குழந்தையின் சாதாரண சுவாசத்திற்கும் சிரமப்பட்டு சுவாசிப்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கின்றது. அதேபோல் குழந்தைகளின் வயதிற்கேற்ப சுவாச வேகம் மாறுபடும். சுவாசப்பிரச்சினை இருக்கும் குழந்தைக்கு சாதாரண நிலையில் சுவாச வேகம் காணப்படாது. தொடர்சியான இருமல் ஏற்படும். பால் குடிப்பதற்கு சிரமப்படும். இவை குழந்தைகளுக்கான சுவாச நோய்களுக்குரிய அறிகுறிகளாகும்.

இவ்வாறான அறிகுறிகளை நாம் குழந்தைகளில் இனங்கண்டாலும் அதற்கான உண்மையான காரணத்தை எம்மால் கண்டறிய முடியாது. அதற்காகத்தான் வைத்தியரிடம் செல்ல வேண்டும். வைத்தியரின் ஆலோசனை இல்லாமல் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் வீட்டில் உள்ள மருந்துகளை எமது விருப்பத்திற்கேற்ப குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கக்கூடாது. குழந்தைகளுக்கு மட்டுமல்ல பெரியவர்களுக்கும் இது பொருந்தும்.

வைத்திய ரீதியாக பல முற்றேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதைப் போல, எம்மால் இனம் காண முடியாத பல நோய்களும் உருவெடுத்துள்ளன. சில சந்தர்ப்பங்களில் வீடுகளில் உள்ள பெரியவர்கள் தங்களது அனுபவத்தைக்கொண்டு இந்த நோயாக இருக்கலாம் என்ற கணிப்பில் ஏதோவொரு மருந்தைக் கொடுக்கும் போது, அந்த மருந்துக்கும் குழந்தைக்கு ஏற்பட்டுள்ள நோய்க்கும் சம்பந்தம் இல்லாது இருந்தால் அந்த மருந்தின் தாக்கத்தால் குழந்தைக்கு வேறு நோய்கள் ஏற்படுவதற்குக் கூட வாய்ப்புகள் இருக்கின்றது. அதனால் உங்களையும் உங்களது குழந்தையையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் பொறுப்பு உங்களிடம் தான் உள்ளது.

மீண்டும் வாழ்வோம் நிகழ்ச்சியில் உங்கள் கதைகள் பகுதிக்கு உங்கள் வாழ்க்கையில் இடம்பெற்ற சம்பவங்களை எழுதி அனுப்புங்கள். இவற்றை நாடக வடிவில் தொகுத்து உங்கள் கதைகளை ஒலிபரப்பக் காத்திருக்கின்றோம். உங்கள் கதைகள் மற்றவர்களுக்கும் பாடிீனையாக அமையும் என்பதே மீண்டும் வாழ்வோம் நிகழ்ச்சியின் எதிர்பாற்ப்பாகும்.

இப்பத்திரிகை எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் (சிலோன்) லிமிட்டெட்டாால் கொழும்பு-14, கிராண்ட்பாஸ் வீதி, 185 ஆம் இலக்கத்தில் 2008ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 30ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.